

יום ב', י"ז באדר תשס"א (12 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הוקמה היום, טו"ב (=י"ז) באדר, הרבנות הראשית לישראל, בשנת תרפ"א (-1921 5681) – בתחילת שלטון המנדאט הבריטי. נבחרו הרב אברהם יצחק הכהן קוק לרב הראשי האשכנזי והרב יעקב מאיר לרב הראשי הספרדי.

הרקע:

"חוקת הקהילות", שארגנה את כנסת ישראל לפי "פקודת העדות הדתיות (וארגון)" משנת 1926, הפכה את המוסדות הדתיים לחלק בלתי-נפרד מהמערכת הפוליטית של היישוב. וועד הצירים, בראשותו של דר' חיים וייצמן, הוא שיזם את חידוש הרבנות בירושלים, אחרי שמשרת **החכם באשי** חדלה מלהתקיים עם חיסול השלטון העות'מאני. זאת כדי לאפשר את שילובם של חלקים מן ה"יישוב הישן" ושל החוגים הדתיים בחיי היישוב, ובעיקר כדי שהציונות תזכה בלגיטימציה של לפחות חלק מהמחנה התורני.

בשנת 1919 הוקם, ביזמת ועד הצירים ו"ועד העיר ליהודי ירושלים", "משרד הרבנות לעדת ישראל בירושלים", שכלל שמונה מרבני העיר, מחציתם ספרדים ומחציתם אשכנזים. על מעמדו של משרד הרבנות ערערו בתוקף היהודים החרדים מקרב ה"יישוב הישן", שראו בו רבנות מטעם. התנגדות לרבנות הביאה להקמתו של "ועד העיר האשכנזי", שהפך אחרי-כן ל"עדה החרדית" הנבדלת, שלא ראתה את עצמה חלק מ'כנסת ישראל' (הממסדית) ומן היישוב היהודי המאורגן; בראשה עמד "בית-דין צדק העדה האשכנזית" (הבד"ץ). מעמד הרבנות בירושלים התחזק לאחר שהרב **אברהם יצחק הכהן**

(הראי"ה) קוק, רבה לשעבר של יפו ואישיות תורנית ראשונה במעלה, קיבל על עצמו לכהן כרבה של ירושלים ופעל להשתלבותה של הרבנות בחיי היישוב. על-פי יוזמתו של הרברט סמואל, נתמנה גוף בוחר לבחירת רבנים ראשיים, וזה בחר היום, בשנת 1921, שני רבנים ראשיים – רב ראשי ספרדי, ששמר על התואר "ראשון לציון" של החכם באשי מהתקופה העות'מאנית, ורב ראשי אשכנזי – ומועצת רבנות ראשית. "דבר המלך במועצתו לארץ-ישראל" מ-1922 העניק לבתי-הדין הרבניים סמכות שיפוטית בכל הנוגע למעמד האישי, בניגוד לדעת ההסתדרות הציונית, שתבעה בתזכיר מפורט בחתימת וייצמן שלא תיכפה הסמכות הזאת על מי שאינם מוכנים לכך ושיונהגו נישואין אזרחיים.

מעמדה של הרבנות הראשית נקבע בעיקר על-ידי הרב הראשי הרב קוק – ולאחר מותו (ב-1935) ע"י הרב הראשי דר' **יצחק אייזיק הלוי הרצוג** – והרב **בן-ציון מאיר חי עוזיאל**, הרב הספרדי הראשי השני (אחרי הרב **יעקב מאיר**). הרבנים הראשיים ניסו ליצור נקודות מפגש בין הציבור הלא-דתי לבין הציבור הדתי, ולעתים אף נקטו עמדה בשאלות פוליטיות וציבוריות שעמדו על הפרק.

"...ולאהוב את ארצו":

ראש פינה – יישוב כפרי-עירוני במעמד של מועצה מקומית בגליל העליון, כ-4 ק"מ ממזרח לצפת. מקור השם מן הפסוק, **"אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה"** [תהלים קי"ח 22]. בשנת 1875 רכש ר' אלעזר רוקח (נכדו של ר' ישראל ב"ק מצפת), יחד עם כמה מתלמידיו חצי מאדמות הכפר הערבי ג'אעונה והקים את היישוב **גיא אוני**. בעקבות קשיי פרנסה ובצורת, נטשו אנשי היישוב את המקום כעבור מספר שנים וחזרו לצפת. ב-1882 נקנו שני-שלישים

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

יום ב', י"ז באדר תשס"א (12 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

משטח האדמה בידי אגודת חלוצים מרומניה והשליש האחר נקנה בידי כמה משפחות
חלוצים מרוסיה. {ההמשך, בע"ה, מחר} [כל מקום ואתר]